

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden
ingesonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRYZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 7.-
en Buitensteden franco..... 8.-

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... 1.75
Elken regel meer..... 25.
REGEL voor elke advertentie en herhaling..... 25.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten
en Wetenschappen.

REVOLUTIONNAIRE BEGINSELEN.

In het algemeen verstaat men door Revolutie eene omkeering of verandering, meer bijzonder nogtans gebruikt men dat woord voor de volksbewegingen, die somwijlen de troonen en koninkrijken op hunne grondslagen doen daveren, en hunnen val of de verandering van hunnen vorm ten doel hebben.

In dien zin beteekent alzoo de Revolutie eene hoogst gevaarlijke ziekte des maatschappelijken ligchaams van eenig volk, en wanneer wij van Revolutionnaire beginselen spreken, dan bedoelen wij daarmede de denkbeelden en de drijfveeren van hen, die, hetzij te goeder of te kwader trouw, zich werkzaam betoonen om zulk eenen ziektenstaat zelf te veroorzaken of de kiemen daarvan, indien zij voorhanden zijn, te ontwikkelen en aan te kweeken.

Zij, die zich in hunne woorden, geschriften of handelingen door zulke denkbeelden of drijfveeren laten besturen, zullen ongetwijfeld zich wel in acht nemen te belijden, dat zij de omverstrooing van het bestaand gezag of de vernietiging der bestaande maatschappelijke instellingen, banden en betrekkingen ten doel hebben; met andere woorden, dat zij de maatschappij, door de verwijdering van eendragt, rust en orde, van lieverlede in dien staat van gevaarlijke, dikwerf ongeneselijke krankheid verplaatsen willen. Zij zullen, integendeel, en te goeder trouw misschien, verzekeren, en veeltijds ook zelve wel gelooven, dat de eendragt, de rust, de orde, en daarmede het volksgeluk, in één woord, de volmaakte gezondheid des maatschappelijken wezens, door hunne bemoeijingen grootelijks zullen bevorderd worden; maar dit belet evenwel niet, dat hunne pogingen, indien zij gevolg erlangen, de maatschappij aan regeringeloosheid en wanorden van allen aard blootstellen.

Die denkbeelden, die drijfveeren, derhalve, noemen wij revolutionnaire beginselen, omdat zij de Revolutie ten oogmerk hebben en daarom bevorderen, zoo niet te weeg brengen, en niemand voorzeker zal in goeden ernst kunnen of willen ontkennen, dat er zulke beginselen bestaan. Om hun aanwezen te loochenen, zou men de oogen moeten gesloten hebben voor de gebeurtenissen, welke vooral de geschiedenis der laatste vijftig jaren in ons werelddeel heeft opgeleverd. Of zouden die algemeene ontevredenheid met elke regering en wijze van regeren, die gisting en opbruising van gemoederen, dat onderling wantrouwen, die onzekerheid tusschen ijdel vreesen en nog ijdel hopen, welke ons tijdperk alom kenschetsen, niet zijn toe te schrijven aan de denkbeelden en meeningen, die omstreeks het einde der vorige eeuw zijn opgekomen, en de volkeren nog altijd in hunne gevolgen, als in een waret, gevangen houden.

Inderaad behooren wij niet tot de zoodanigen, die voor de Revolutien geen ander beeld kennen dan met loupjen behangen, en de handen vol bloed en de lippen vol godslastering; deze hare kenteekenen behooren tot een vroeger tijdvak. Wij beschouwen de revolutie veelmeer als eene soort van Cameleon, die, naar het verschil der tijden, alle kleuren en ook alle vormen aanneemt om haar doel te naderen, en zien haar tegenwoordig, onder buigingen en strijkaadjen, en met geen wapen ter wereld dan dat van eenige drogteden voorzien, zich allerbeleefdelijkst aanbevelen. Maar als wij haar in die houding beschouwen, komt nogtans de gedachte onwillekeurig in ons op, dat zij zich al te zeer harer afkomst

schaamt, en zelfs al te veel soude wagen, wanneer zij be-
weren wilde, geheel geene beginselen te hebben. Intusschen,
hoe vriendelijk zij zich toone, men kent haar al te wel, om
niet te gelooven, dat zij, eenmaal gelegenheid vindende om
zich te doen gelden, haar aangeboren karakter en eenen meer
eigendommelijken vorm niet hervormen zou. Als de Revolutie
haar werk voltooit, ontziet zij nimmer eenen bloedigen weg,
en er wordt een groot getal jaren vereischt, om de harten,
die zij verscheurt, weder te heelen, en het geluk, dat zij
verwoest, weder op te bouwen.

Het is te bejammeren, dat de Revolutie nog heden zelfs
mannen van groote bekwaamheid en zeldzame kundigheden
in hare strikken weet te lokken; maar er is geen twijfel
aan, dat, in zoo ver dit ook in ons vaderland het geval
mogte zijn, die bekwaame en kundige mannen eerlang zullen
erkennen, dat er beginselen zijn van wanorde en slooping,
even zoo als er beginselen zijn van orde en opbouw; dat,
gelijk elke ziekte door den invloed van toegediende
strijdige middelen kan versterkt worden, even zoo de Revolu-
tie kan worden bevorderd, door het mededeelen van denk-
beelden, die voor de gezondheid des maatschappelijken lig-
chaams nadeelig zijn; maar, dat, gelijk elke ziekte, ook elke
Revolutie hare gevaren heeft, en het voeden van eene he-
vige koorts dikwerf den dood bespoedigt.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 24 Januarij. Men schrijft uit Rotterdam, dat te
Feijenoord, bij de reeds bestaande, en in Europa zoo gunstig
bekende stoomwerktuigen-fabriek, eene andere zal gevoegd
worden, waarmede men reeds druk bezig is, en welke uit-
sluitend dienen zal tot het vervaardigen van alle soorten van
mecanieken voor de spinnerijen en weverijen, en wat daar-
aan verder verbonden is. Deze aanwinst voor onze nijver-
heid is van het uitgestrekte belang, daar onze fabrieken
nu gemakkelijker, en met veel mindere kosten, met de bui-
tenlandsche gelijken tred zullen kunnen houden, terwijl het
tot eer der in ons land gevestigde fabriekanten strekt, dat
zij door ruime deelneming eene zoodanige nuttige onderne-
ming hebben tot stand gebracht.

GRAVENHAGE 23 Januarij. Behalve de aanzienlijke som van
f 7,836.65, welke de gisteren morgen alhier gedane collecte
heeft opgebracht, is bovendien in de Societeit aan het Plein,
door inschrijving, eene som van f 1,022.87½ verkregen, met
de inzameling en aanwending van welke, zich wel heeft
willen belasten Jonkh. Groeninx van Zoelen.

In de *Rotterdamsche Courant* leest men, onder dagteek-
ning van den 22 Januarij: H.H. K.K. H.H. de Prinsen Willem
en Alexander en Prinses Sophia, zijn Zaterdag ochtend hier
uit 's Hage aangekomen, en aan *Hendriksen's New Bath-Hotel*
afgestapt, ten einde getuigen te zijn van de ijsvreugd op de
Maas. Hoogstdezelven zijn, na eenige uren vertoevens, naar
de residentie wedergekeerd.

Met welgevallen is door de jonge Prinses het verzoek van
een onzer stadgenooten aangenomen, om een te bouwen
fregatschip naar haren naam te mogen noemen, tot een aan-
denken aan hare wandeling op de bevroren oppervlakte der
rivier.

Ontelbaar was de menigte menschen, die gisteren op de
Maas gezien werden, waaronder vele vreemdelingen uit de
naburige steden, welke het ijsvermaak herwaarts had gelokt.

LEIDEN 23 Jan. De buitengewone collecte ten behoeve
der algemeene armen, gisteren alhier gehouden, heeft zuiver
opgebracht de aanzienlijke som van f 6622.66½, benevens acht
wollen dekens, 75 kop grutten, 300 kop erwten en 100 brooden.

Dit bedrag, reeds op zich zelf zoo aanzienlijk, is het te-
meer, wanneer men de geringe bevolking in aanmerking
neemt, waarvan dan nog ongeveer ééne helft of geheel arm,
of althans onvermogend zijn tot eene grootere bijdrage. Nog
moet men opmerken, dat er reeds zoo veel gegeven was en
nog wordt: volgens opgave onzer dekenfabrikanten, waren
hunne dekens van de minste soorten reeds bijna geheel, ten
behoefte der armen, aan partikulieren uitverkocht.

BRUSSEL 22 Januarij. Het volgende ongeluk had zondag avond
in het cirque van den heer Baptiste Loisset plaats. Een soldaat
van het tweede regiment van linie, welke in de pantomime:
La Mort des Grecs, adisteerde, werd, op het oogenblik, dat
men de belegering voorstelde, doodgeschoten. Het publiek
merkte zulks in het begin niet op, want verschillende sol-
daten moesten, ingevolge hunne rol, nedervallen. Een der
rijders van het gezelschap ontwaarde echter, dat bij een
derzelven het bloed uit eene wond aan het hoofd stroomde;
dadelijk nam hij hem in zijne armen en bracht hem achter
het toneel. Twee doctoren, die zich juist in het cirque
bevonden, werden terstond ter hulp geroepen, en stelden
alle mogelijke middelen in het werk, om hem in het leven
terug te brengen, doch te vergeefs. Het lijk bleef den gan-
schen nacht in het cirque en werd den volgenden morgen
naar het hospitaal St. Jean gebracht, alwaar men, bij de lijk-
schouwing, door den chirurgijn-majoor van dat gesticht, in
de hersenen den knop van een laadstok heeft gevonden,
die vermoedelijk bij het laden van het geweer in den loop
was geraakt. De soldaat was door denzelfden in het achter-
hoofd getroffen. De kommandant van het regiment was in
het cirque tegenwoordig, en heeft dadelijk al de geweren
der militairen onderzocht, waaruit gebleken is, dat alle laad-
stokken onbeschadigd waren. De prokureur des Konings, de
generaal Buzen, en de commissaris van politie, hebben zich
des morgens naar het cirque begeven, om de oorzaak van
dit noodlottig ongeval, zoo mogelijk, op te sporen.

De schade, die door den reeds vroeger vermelden
brand te Gend is aangerigt, is van groot belang geweest. De
koude was tijdens dien brand (in den nacht van den 19 op
den 20) zeer gestreng, zoodat het water in de slangen der
brandsputten bevroor. De daarbij vernielde fabriek van ka-
toenen-lijnwaad, die de berigten thans als aan de weduwe
Flaxman toebehoorende omschrijven, vertoonde in den och-
teud van den 20 niets meer dan een puinhoop. Uit de zeer
fraaie kerk der Augustijnen zijn slechts tien schilderijen
gered; al de overige daarin aanwezige kostbaarheden, en
daaronder een kunstige predikstoel, welks waarde op 100,000
of 150,000 francs geschat werd, zijn eene prooi der vlam-
men, of ten minste aanmerkelijk beschadigd geworden. Ook
de zeer merkwaardige boekery van den overleden heer
Lammens, die eerlang stond verkocht te worden, en in het
klooster der Augustijnen bewaard werd, is, met uitzondering
van eenige weinige zeer zeldzame en kostbare werken, ver-
nield. De catalogus dier bibliotheek bevatte 18,000 nummers.

DUITSCHLAND.

MUNCHEN, 16 Jan. Het is bekend, dat sedert langen tijd al

MENSELWERK.

STRENGE WINTERS.

De luchtstreek van Europa moet zeker in later tijden
grootte veranderingen hebben ondergaan: want, volgens de
beschrijvingen, ons door de ouden van de winters in *Thra-
cië*, *Germanië* en *Gallië* nagelaten, zou derzelver koude nau-
welijks met die, welke in *Lapland*, *IJsland* en *Groenland*
heerscht, te vergelijken zijn. Volgens *Tacitus* bragt *Duitsch-
land* geene vruchtboomen voort. *Virgilius* beweert, dat in
Thracië de sneeuw tot zeven el hoog viel. *Ovidius* schreef
hem op de plaats: *«beschouw als onbevoond en onbewoonbaar
al de landen aan gene zijde van den Donau.»*

Ten tijde der laatste Keizers, werd er in het grootste ge-
deelte van *Gallië* noch wijn noch olie ingeogst; nauwelijks
werden er eenige vruchten aangeetroffen.

Diodorus van *Sicilië* verhaalt, dat de rivieren van dit land
elk jaar regelmatig bevroren waren. Geheele legers trokken
met hunne wagens en bagaadjie over deze natuurlijke bruggen.
De barbaren aan gene zijde van den *Rijn* en den *Donau*, maak-
ten dikwijls van het ijs gebruik om het rijk binnen te rukken.

Zonder in deze algemeene beschouwingen dieper te willen
intreden, zullen wij ons bepalen hier die winters op te ge-
ven, welke de merkwaardigste geweest zijn, hetzij wegens
hunnen hoogen graad van koude en langen duur, hetzij uit
hoofde der gewichtige gebeurtenissen, die zij voor den geest
terug roepen.

In 299 heerschte een zeer strenge winter in Europa en
Asië, en in 358 in *Frankrijk*.

De beschrijving, door Keizer *JULIANUS* van eenen der winters
gemaakt, dien men gewoonlijk te *Parijs* ondervond, doet
bijna aan de luchtstreek van *Siberië* denken: de koude van
deze stad, welke hij als zijne geliefde *Lutetia* betitelde, noemde
hij bovenmate streng; het is evenwel zeker, dat, volgens het
schrijven van dien Vorst zelve, er in dien tijd eenige
wijngaarden en zelfs vijgenboomen groeiden op het grond-
gebied van *Parijs*; mits men dezelve met stroo bedekte.

In het jaar 359 heerschte, gedurende 14 weken, een
strenge winter in *Schotland*. In dat zelfde jaar was de
Zwarte Zee, alsook de *Bosphorus* van *Thracië* geheel met
ijs bedekt. In 508 waren de rivieren van *Engeland* ge-
durende twee maanden bevroren. In 558 was de *Zwarte Zee*
gedurende twintig dagen met ijs bedekt, terwijl de *Donau*
in zijnen geheelen loop bevroren was. De *Hunnen* trokken
denzelfden over, verwoesten *Moesia* (nu *Servië* en *Bulgarië*),
Thracië en *Griekenland*, en bedreigden *Konstantinopel*. Het
Oostersche hof kocht hunnen terugtogt met geld, en ver-
bond zich, hun eene jaarlijksche schatting te betalen.

In 605 en 670 waren er strenge winters in Europa. De
Schelde was, in 695, gedurende zes weken zoo diep toege-
vroren, dat men huiten op deze rivier bouwde.

In 763 heerschte eene ongemeen hevige koude in het Oosten. De
Zwarte Zee bevroor tot op eene diepte van 30 *Coudées* (el-
leboogslengten of 45 voet,) en op eene uitgestrektheid van
100 mijlen. Deze groote koude, die in October begonnen
was, duurde tot in Februarij van het volgende jaar voort,
en werd gevolgd van eene buitengewone droogte, die de
meeste bronnen en fonteynen deed uitdroogen. De winter
was in het grootste gedeelte van Europa even streng; in
sommige landen lag de sneeuw 50 voet hoog.

In 821 waren de grootste rivieren van Europa: zoo als de
Elbe, de *Schelde*, de *Donau*, de *Seine* en de *Loire*, gedu-
rende eene maand toegevroren.

Een zeer strenge winter heerschte te *Konstantinopel* in 874.
De *Bosphorus* was geheel toegevroren. Over eene brug van
ijs ging men van den eenen oever naar den anderen. In
908 waren de meeste rivieren in *Engeland* gedurende twee
maanden toegevroren. In 923 insgelijks de *Schelde* gedu-
rende 13 weken, en 1063 gedurende veertien weken.

De jaren 991, 1044, 1067, 1124, 1125, 1205 en 1216
kenmerkten zich door buitengewone koude in *Italië*, *Frank-
rijk*, en *Duitschland*. In 1234 kwamen geladene wagens van
het vaste land over het ijs te *Venetie*. In 1269 heerschte er
eene hevige koude in *Nederland*; de *Schelde* bevroor in hare
geheele uitgestrektheid, en rijtuigen trokken dezelve over
tot voorbij *Lillo*.

In 1281 woedde eene hevige koude in *Duitschland*. De *Mid-
dellandsche zee* was in 1323 geheel met ijs bedekt. De *Oostzee*
was het insgelijks gedurende zes weken. In 1325 was de winter
zeer streng in *Frankrijk*. In het noorden begaf men zich, in
1333, over het ijs van *Lubeck* naar *Denemarken*, en zelfs tot
op de kusten van *Pruissen*. Herbergen van eene nieuwo
soort werden er zelfs langs dien weg opgericht. In 1402 en
1423 was de *Oostzee*, van *Pommeren* tot *Denemarken*, geheel
bevroren.

Het was in 1403, en gedurende eene zeer strenge koude,
dat *TAMERLAN* de toerusting maakte tot zijn togt tegen
China; de strengheid van het jaargetijde konde hem niet
doen besluiten zijnen togt uit te stellen: ofschoon hij iede-
ren dag een groot getal soldaten van koude en vermoeid-
heid zag sterven, zette hij niettemin denzelfden te mid-

de Fransche dagbladen, welke alhier door den post worden aangebragt, voor dat zij aan hunne adressen worden bezorgd, aan de politie moesten gegeven worden, en, naar mate van derzelver inhoud, in beslag werden genomen, of met het visum der politie voorzien. Thans is reeds, van den 1 Jan. deze maatregel tevens genomen, tegen de alhier aankomende Duitsche politieke bladen; ook de *Wurzburger Zeitung* is aan dezen maatregel onderworpen, en gisteren werden verschillende bladen in beslag genomen.

Dusseldorf 21 Jan. Volgens de alhier ontvanege berigten, aangaande het ijs in den Rijn, zou hetzelfde zich met dat in de Hollandsche rivieren vereenigd, en tot boven Grieth vastgezet hebben. Tevens hebben zich ijsmassa's van Rees tot Bijn, als ook te Beek, bij Xanten, tot Wezel, en van laatstgenoemde plaats, bijna onafgebroken, tot aan den mond van het Duisburger Kanaal, vastgezet. In het overige gedeelte van ons distrikt is het ijs nog drijvende. Te Emmerick, bij Beek en Wezel, is op het ijs voor voetgangers een weg gebaad. Het water was gisteren te Wezel 9½, te Ruhrort 10, en te Dusseldorf 4 voet, 1 duim hoog.

Rijnhoogte te Keulen den 20sten Jan: 3 voet 8 duim.

Stuttgert 19 Jan. Sedert een paar dagen heeft zich alhier een zeer strenge koude doen gevoelen, waardoor de wateren zijn toegevroren. Verscheidene jongelieden, die zich te spoedig op het ijs hebben gewaagd, zijn het slagtoffer hunner onvoorzigtigheid geworden. Meer dan 40 kinderen, die zich op eenen vijver verlustigden, zijn door het ijs gezakt en verdronken.

FRANKRIJK.

Parijs 21 Jan. Men zegt, dat de markies van Miraflores, lid van het Regentschap, oud-gezant van Spanje te Londen, tijdens het ministerie *Martinez de la Rosa*, en een der onder-teekenaars van het Viervoudig Verbond, eerlang Parijs zal verlaten, om naar Madrid terug te keeren. Personen, welke doorgaans spoedig het nieuws weten, beschouwen hem reeds bij voorraad, als opvolger van den heer Ofalia.

Niettegenstaande de ontbinding van het zoogenaamd observatie-korps, schijnt men echter niet geheel tot den voet van vrede te willen terugkeeren. De officiers moeten bij hunne korpen blijven; alle regementen in het Noorden en het Oosten moeten voorloopig voltallig gehouden worden; alle vestingen aan de Pruisische en Belgische Grenzen hebben nieuwe troepen bekomen, en er zijn over het algemeen alle maatregelen genomen, om, wanneer zulks noodzakelijk mogt zijn, binnen veertien dagen een leger van 50 tot 60 duizend man op voornoemde grenzen te kunnen bijeenbrengen. Naar de arsenalen zijn ook bevelen gezonden, om een grooten voorraad krijgsbehoefden in gereedheid te brengen.

Zoo de nieuwsgierigheid der Parijzenaars, die reeds voor lang tot spreekwoord is geworden, zich dikwijls aan meeswaardige voorwerpen hecht, zoo veel te meer moet zij thans zijn gewekt door het werkelijk buitengemeen natuurverschijnsel, hetwelk in het Café de la Terrasse, hoek van de rue Hauteville, te zien is. Het is inderdaad hoogst belangrijk, Matthias Gullia, bijgenaamd de miniaturmeester, te gaan beschouwen. Bij den ouderdom van 23 jaren, heeft hij een lengte van 34 duim, schoone regelmatige gelaats-trekken, en een bewonderingswaardige evenredigheid van lichaamsdeelen. Aan zijne zachte en zwakke stem zou men Matthias voor een kind houden; maar zijn vlug verstand, zijn juist oordeel, zijne veelvuldige bekwaamheden, het vuur van zijnen blik, de levendigheid zijner gesprekken, het gemak, waarmede hij zich in onderscheidene talen uit-sprekt, en zijne uiterst beschaafde manieren verraden den man, en den man, die zijne jeugd aan de ijverigste beoefening der wetenschappen wijdde.

Te Toulon had men, den 14 Januarij, tijdingen uit Afrika, die minder gunstig luiden, dan voor eenigen tijd. De gemeenschap tusschen Bona en Constantine werd door stroopende benden Arabieren belemmerd, en men meende zelfs, dat de vijandige Bey Ahmed, die lang in de woestijn heeft rondgezworven, in die streken was teruggekeerd, en de inlandse stammen tegen de Franschen opruide. Er werd van het uitzenden van eenige troepen gesproken, om deze Arabieren te tuchtigen. De luitenant-generaal Rapatel zou, naar men meende, eerlang uit Toulon naar Afrika oversteeken, om het opperbevel over geheel de kolonie te gaan aanvaarden, in plaats van den maarschalk Valée, wiens wankele gezondheidstoestand hem niet toeliet, langer in Afrika te blijven. Eene der eerste ondernemingen van den generaal Rapatel zou daarin bestaan, dat hij zich, in der minne of met geweld, van de bij Algiers gelegene stad Belida meester maakte; welke stad door Abd-el-Kader aan de Franschen is afgestaan, doch nog altijd niet in hun bezit is gekomen. Abd-el-Kader zelfs schijnt zich bij voortdurend vrede-lievend jegens de Franschen te toonen.

den van de dikke sneeuw voort, en scheen zelfs behagen te scheppen, de elementen te trotseren. Ook leed zijn leger onnoemelijke verliezen van allen aard. De ruiters zaten verstijfd te paard; de paarden kwamen bij honderden om. Een groot getal soldaten verloren hunne neuzen, ooren, en het gebruik der ledematen. TAMERLAN was tot geen medelijden hoegenaamd te bewegen, noch door het gezigt dergenen, die bezweken, noch door het lijdend dergenen, die hunne ellende overleefden. De algemeene ramp echter trof enkel-dijk den barbaarschen veroveraar zelve, en: «de schenker des doods deed hem den bittersten drank inswelgen» zeiden de Oostersche geschiedschrijvers.

In 1407 heerschte een buitengewone koude in *Nederland*, *Duitschland*, en *Frankrijk*. In 1408 was het Kattegat, tusschen *Zweden* en *Denemarken*, zoo volkomen met ijs bedekt, dat de wolven van het eene koninkrijk naar het ander trokken. Deze zeer strenge winter wordt door de geschiedschrijvers de *grootte winter* genoemd; de meeste vruchtboomen en wijngaarden in *Frankrijk* werden door de koude vernield. De zee bedekte in datzelfde jaar de kusten van *Brittanje* met zulk een wonderbare menigte van visschen van alle soort, dat de verpestende dampen, die uit hun bedorven vleesch wassenden, de bewoners der nabuurschap noodzaakten, hunne woningen voor eenigen tijd te verlaten.

Een strenge winter in *Duitschland* en te *Parijs* was die van 1420. De stad *Parijs* ondervond toen zulk een buitengewone sterfte, dat zij bijna geheel ontvolkt werd. De wolven drongen tot binnen hare muren door, om er de lijken te verslinden. Andere strenge winters te *Parijs* en derzelver omtrek, waren die van 1422 en 1426.

Eene strenge koude vond weder plaats in den volgenden

— Wij ontleenen aan een Fransch dagblad het volgende:

Men verzekert, dat de eerste minister, graaf d'Ofalia, met voorkennis der Koningin-gentes, bij de Noordsche mogendheden ernstige pogingen blijft aanwenden, om de erkenning van Isabella II te bereiken. Deze geheele zaak staat in naauw verband met eene gelijktijdige erkenning van Donna Maria, terwijl men er vooral prijs op stelt, om bij de bedoelde Mogendheden de overtuiging te doen geboren worden, dat het in het belang van de Europeesche monarchiën is, aan het gematigd-behoudend bestuur, dat thans in Madrid regeert, krachtadiger hulp te verleenen. De heer d'Ofalia beweert verder, dat Don Carlos geen stenn bij de bevolking vindt, en dat deszelfs tegenwoordigheid doelloos den burgeroorlog bestendigt; hij tracht tevens aan te toonen het hooge gewigt eener onmiddellijke erkenning van Isabella, in overeenstemming met de beginselen die in 1830 Europa's staatkunde er toe geleid hebben, Lodewijk Philips te erkennen; terwijl, in het tegenovergestelde geval, geheel het Zuiden van Europa met eene allesvernietigende omwenteling bedreigd wordt.

Het blijkt overigens, dat de graaf d'Ofalia voornemens is, diplomatische agenten, met dergelijke instructiën belast, naar de verschillende hoven te zenden. Men doodverft reeds als zoodanig den heer Zea-Bermudez voor Rusland, den graaf de Colombi voor Oostenrijk, en den generaal Cruz voor Pruisen. De graaf d'Ofalia zou zich daarenboven verbinden, om eene algemeene amnestie uit te vaardigen; de betrekkingen met Rome op nieuw aan te knoopen, door het sluiten van een concordaat, de voorregten der Baskische en Navarresche gewesten te herstellen, de binnen- en buitenlandsche schuld in gelijke verhouding te vereffenen, en aan Don Carlos en zijn geslacht behoorlijke pensioenen toe te kennen, met terug-gave van alle verbeurdverklarde goederen.

Wat Portugal betreft, onderhandelt de heer d'Ofalia om eene erkenning van de schulden van Don Miguel te verkrijgen, en op al deze voorwaarden vleit zich de tegenwoordige voorzitter der ministers in Spanje, met de hoop, om al-zoo de Noordsche Mogendheden ten voordeele van den troon van Isabella te zullen stemmen, en een einde te maken aan de rampen, waaronder zijn vaderland thans gebukt gaat.

SPANJE.

SARAGOSSA, 13 Jan. Wij hebben geene nieuwe tijdingen over de bewegingen van Basilio. Men zegt, dat Cabecilla zich naar Moncayo begeeft, terwijl Cabanero Lecera heeft bezet. De brigade van Abecia heeft zich den 9 op Villa gerigt. De Los Navarras, en San Miguel, met een Afrikaansch bataljon, hebben denzelfden dag te Daroca overnacht. Oraa bevond zich den 8sten te Blancas. Zijne troepen waren den 8sten te Ojos Negros; men zeide, dat de vijand tegen Higar oprukte.

Logrono, 11 Jan. Het oprukken van Cabrera van Duero naar Cimbala, om Oraa, die zich te Teruel bevindt, aan te vallen, heeft den generaal San Miguel genoodzaakt zijnen marsch op Ariza te schorsen, en den kolonel Abecia af te zenden, ten einde de divisie van Oraa te ondersteunen, die door eene vier maal sterkere magt bedreigd wordt. De eskadrons van Leon El Conde, de voorhoede van Ullibarri uitmakende, zijn den 7den tot op Ariza gerukt, alwaar zij een detachement kavallerie, onder Basilio Garcia, geslagen hebben. Espartero, te Miranda vernomen hebbende dat de Infant Don Sebastiaan in Asturië gedrongen was, met 11 bataljons, 2 eskadrons en 2 veldstukken, heeft aan Firmin Iriarte bevel gegeven hem te ontmoeten te trekken, en aan den generaal Latre, om met zijne divisie, te Villacayo gecantonneerd, hem te ondersteunen. De generaal van Malen, welke eene divisie te Frias heeft vereenigd, zal tegen de troepen van den Infant oprukken, in geval Iriarte dezelve niet mogt ontmoeten, of het niet goed oordeelen, hen aan te tasten.

De minister van financiën heeft zich in de C rtesvergadering van den 11 dezer op de volgende wijze uitgelaten:

De heeren afgevaardigden zullen gewis overtuigd zijn, dat het Ministerie even zeer naar het einde van den oorlog haakt, als zij daarnaar verlangen, maar zij kunnen hetzelfde vertrouwen niet koesteren, niet dezelfde gerustheid des gemoeds bezitten, welke de ministers voelden en genieten. Het is daarom billijk, dat zij interpellieren, ten einde de gevoelens van het gouvernement te kennen, en te vernemen, welke middelen hetzelfde gelooft te moeten bezigen, om deszelfs bedoelingen te verwezenlijken en te meer doen zij wel, dat zij interpellieren, daar het sedert veertien dagen bestaande ministerie geene interpellatie heeft onbeantwoord gelaten. De heer Huelves heeft inlichtingen gevraagd aangaande de krijgsverrigtingen der in Toledo bevelvoerende generaals; hij heeft gezegd: «Dat hunne magt, zoo wel aan infanterie en kavallerie als artillerie, die van de facciosos verre overtrof.» Maar zelfs deze woorden verontschuldigen het bestuur, want hetzelfde heeft daarin de hulphbronnen naar den nood geëvenredigd: de

winter, die tot het einde der maand Mei aanhield. In 1433 en 1434 ontstond een buitengewone koude in geheel Europa. De vorst begon te *Parijs* den 31 December, en duurde twee maanden en 21 dagen voort; de sneeuw viel dag en nacht, gedurende 40 achtereenvolgende dagen. De *Schelde* was in dat jaar bevroren tot *Bath*.

In 1458, 1468, 1469, was de koude zeer fel in *Frankryk* en *Duitschland*. Gedurende den winter van dit laatste jaar, zeide PHILIPPUS VAN MEGEN, hakte en sneed men, in het land van *Luik*, den wijn met de bijl en het hakmes, en men verkocht denzelven bij het gewigt.

In 1499 vernielden eene felle koude en groote hongersnood in *Wallachien* een leger van 70,000 Turken, die tegen de Russen optrokken. Te Antwerpen trokken in 1515 de ruiters, over het ijs, op de *Schelde*.

In 1525 woedde eene hevige koude in *Nederland*, zoo dat een groot aantal ingezetenen het gebruik der ledematen daardoor verloor.

Zeer strenge winters voor geheel Europa bragten 1537, 1543 en 1544. In 1570 duurde de winter in *Frankryk*, *Duitschland* en *België*, volle drie maanden, zonder eenige tusschenpoozing, en zonder van zijne gestrengheid te verliezen. In *Provence* en *Languedoc*, bevroren zelfs de wortels der vruchtboomen. In andere provincien van *Frankryk*, duurde de vorst van het begin van November tot het einde van Februarij.

In 1595 heerschte een strenge winter in *Frankryk*, *Nederland* en *Italië*. In 1608 trof zij geheel Europa. Eene felle koude, die men te *Parijs* sedert den 21 December 1607 gevoelde, duurde volle twee maanden: De voorraad van brandstoffen in de hoofdstad was zoo schaarsch geworden, dat eene

schnld ligt dus aan de bevelhebbers, die van dezelve geen voordeel gebruik hebben gemaakt. (Beweging.)

Het gouvernement heeft zich niets te verwijten, kan zich niets te verwijten hebben. Wanneer hetzelfde aan een generaal, welke over de troepen het bevel voert, de noodige middelen heeft verschaft om de Carlisten te overwinnen, dan ligt dit alles ter verantwoording van dien bevelhebber.

De tegenwoordige ministers stellen zich allen verantwoordelijk; zij zullen op elke beschuldiging van vriend en vijand antwoorden. Maar kan men hen te regt verantwoordelijk stellen voor de misslagen van eenen generaal, in het uitoefenen van zijnen pligt? Het gouvernement zal, zonder twijfel, alle daaromtrent noodzakelijke nasporingen doen; en is de bevelhebber werkelijk schuldig, zoo zal hij gestraft worden: is hij het niet, dan zal het gouvernement hem, naar behooren, ondersteunen.

De heer San Miguel heeft zijne gevoelens geopenbaard: hij heeft gezegd, dat hij het einde van den krijg begeerde. Deze achtenswaardige generaal was ook eens minister: hij moet dus niet vergeten, hoe moeilijk het is, dat doel te bereiken. Maar de heer San Miguel heeft een voorstel gedaan, waarin iets beleedigends voor de tegenwoordige ministers schijnt te zijn, dat belangrijk genoeg is, om wederlegd te worden. Hij heeft gezegd: «dat eene interventie, naar de willekeur van vreemdelingen, de natie geenszins tot eer zou strekken; en heeft daarbij uit het oog verloren, dat deze, van de tribune gesproken, woorden groote onheilen kunnen te weeg brengen.

De tegenwoordige ministers deelen niet in het verlangen van hen, die eene tusschenkomst zonder waarborg begeeren; zij zullen in overweging nemen, of zij de vervulling van heilige tractaten moeten invoeren, zonder dat zulks de onafhankelijkheid van het Vaderland deeren kan. Deze moet men nimmer voorbijzien, of ooit toestaan, dat de Nationale eer geschonden worde.

De heer San Miguel heeft van hulphbronnen gesproken, — begeert hij, dat wij, reeds in veertien dagen, zonder de vereischte overwegingen, 100,000 man zouden geligt hebben; indien wij dat gedaan hadden, dan hadden wij als onverwachten gehandeld. Wij weten, dat, naar mate wij troepen ligten, zij zich bij de opstandelingen voegen; zou het Gouvernement deszelfs pligt vervullen, wanneer het maar zoodadelijk eene ligting uitschreef, zonder de middelen te bezitten, om dezelve te verwezenlijken, of die goede vruchten daarvan te oogsten, welke hetzelfde zich voorstelt? Wat is van de reeds bevolen ligtingen geworden? Het grootste gedeelte dergenen, die zich thans in de rijen van het leger moesten bevinden, hebben hunne haardsteden nog niet verlaten, en de heer San Miguel, die minister van oorlog was, heeft hen niet bij de troepen kunnen inlijven.

Men spreekt veel te lichtzinnig over onze hulphbronnen; een afgevaardigde kan daarover gemakkelijker redeneren, dan een minister daarvan gebruik maken. Is men vergeten, dat de belasting van 200 millioen met geestdrift werd aangenomen? En wat heeft dezelve intusschen opgebracht? Nog moeten 70 millioen worden ingevorderd: en welke opoffering heeft de natie niet reeds gedaan, om het opgebragte te voldoen; hoeveel onregtvaardigheden zijn er daartoe niet bedreven? Hoe zijn de buitengewone oorlogskosten geëven? Dit moet nog geschieden.

Het gouvernement moet een middel aan de hand geven, om eene belasting te heffen, zonder het volk in ellende te storten. Bewust van hetgeen het aan zich zelf, en aan de doorluchte Koningin, verschuldigd is, heeft het bestuur over den toestand des volks het diepste stilzwijgen bewaard. Wat zou men van een Ministerie denken, hetwelk zeggen durfde, dat de belastingen en buitengewone toelagen slechts op het papier zijn geëven? Van een Ministerie, hetwelk aan de Kamers een zoo droevig tafereel aanbod? Zou dat volksgezindheid kenmerken? Zou dat besturen zijn? — Neen zoo moet geen bestuur handelen.

Viindt men crediet, door slechts te zeggen, daar ben ik? Terwijl er bij ons zulk een groot deficit bestaat, terwijl onze Fondsen op vreemde Beurzen à 20 pCt worden gecoeterd, moet er orde bestaan, om het crediet te herstellen; en de orde wordt niet in een enkel uur hersteld. Zelfs zij, die dat begeeren, vallen niet alleen het gouvernement aan, maar ook het vertrouwen, zonder hetwelk er nimmer orde heerschen kan. Intusschen heeft het gouvernement, dat niets ontgaan is, aan de belastingen gedacht, en over de wijze, om dezelve te innen. De berekening van ééne enkele belasting, die van Havana, vorderde acht dagen tijds.

Niets is gemakkelijker dan de millioenen der buitengewone belasting te vragen; maar die belasting moet zoo wel voor het gouvernement als voor het volk eene daadzaak, en geen droombeeld zijn.

De ministers kennen hunne verplichtingen, en verwaarloozen dezelve geen enkel oogenblik. Er doe zich vrij iemand

vracht rijfsbosjes tegen 35 stuivers verkocht werd. Het vee stierf van koude op de stallen, en alle soort van wild op het veld en in de bosschen. De grootste rivieren van Europa verstijfden tot zulk een diepte, dat zwaar geladene wagens dezelve overtrokken, en in vele landen waren de notenboomen, de wijngaarden, de olijfbomen enz., tot aan de wortels bevroren. De strengheid van dien winter is door MEZERAI omstandig beschreven.

De koudewas in 1621 buitengewoon streng in *Italië* en *Duitschland*, zoodat een gedeelte der Oostzee met eene dikke korst van ijs bedekt was. In 1655 in *Nederland*, *Duitschland* en *Bohemen*; in 1658 in geheel Europa; de oostzee was toen diep bevroren en de groote en kleine Belt waren geheel digt. KAREL de X, Koning van *Zweden*, trok te voet over een diep bevroren wateren, aan het hoofd eens legers van 20,000 man, met geschut, trein, paarden en al zijne bagaasje. De aankomst van eenen koerier uit *Kopenhagen*, insgelijks over het ijs, om hem eenen brief te brengen van den Engelschen gezant in *Denemarken*, deed, bij dien vorst, het ontwerp geboren worden, van ook op deze wijze de Grootte Belt over te trekken, die, ter plaatse, alwaar hij met zijn leger overtrok, 7 mijlen breed is. In den nacht van den 12 Februarij stelde KAREL zich aan het hoofd van zijne kavallerie, en naderde tot voor de poorten van *Kopenhagen*, na verscheidene vijandelijke detachementen bevochten te hebben; doch het ijs op verschillende plaatsen gebroken zijnde, kwamen vele der Zweedsche kavalleristen om. Gedurende dezen togt was de koude zoo fel, dat men met de bijl het brood, den wijn en het bier in stukken moest houwen, welke men vervolgens ont-dooide, doch die alsdan geen smaak noch geur meer hadden.

In 1783 heerschte een langdurige koude en zeer ruwe

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED DATE 05-11-2010 BY 60322 UCBAW

